

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 4

Primers judicis penals a Barcelona per la vaga del 29M

5 veïns de les Corts i 3 del Clot s'han enfrontat a judicis pels fets de la vaga general del 29 de març. En ambdós casos els demanaven 7 anys de presó a cadascun dels processats per moure un contenidor. Els veïns del Clot resten a l'espera de la resolució judicial, mentre que els de les Corts han sigut absolts.

Pàg. 5

L'enderrocament de l'edifici de Constitució, 67 a debat

4 persones han perdut l'habitatge durant la nova fase de les obres de Can Batlló. L'empresa municipal ha derruït l'edifici al·legant estat ruïnós, malgrat un informe dels bombers dona una altra versió.

Pàg. 12

Entrevista:
Blanca Llobera
i Maria Teresa Escrig
Campanya "Salvem les pensions"

Què passa rere els murs?

A prop de Sants tenim la presó Model, un dels centres penitenciaris que més queixes ha rebut per part dels membres del Comitè Europeu. En una visita recent d'aquest organisme, denunciem el mal estat i maltractaments. Ens endinsarem també en els Centres d'Internament d'Extrangers i parlarem del judici pel motí de Quatre Camins, en què 6 funcionaris han sigut condemnats.

Burxant a fons
Pàg. 6-8

EDITORIAL

Article 173

La Burxa, Sants

Que aquest número de LA BURXA, el 173, faci un incís tan clar per parlar sobre la repressió no és casualitat. El primer paràgraf de l'article 173 del

Codi penal espanyol resa: "El que infligera a otra persona un trato degradante, menoscabando gravemente su integridad moral, será castigado con la pena de prisión de seis meses a dos años". De fet, aquest article és el que encapçala el "Título VII" de la Llei Orgànica

ca 10/1995 del Codi penal vigent, que vers sobre la tortura i altres delictes contra la integritat moral. Paga la pena, mai millor dit, llegir-se aquest tipus de paperots, encara que sigui per tenir quelcom entre les mans per etzibar-los amb suficient pes i contundència com són les seves pròpies normes, que cauen verticalment i de dalt a baix com la plomada.

Però qui paga les penes seguim sent nosaltres; com els processos judicials de les encausades per la vaga del 29M, com l'Ester Quintana amb la pèrdua d'un ull, com Alpha Pam amb la mort al no ser atès a un hospital de Mallorca perquè no tenia els papers; com Juan Pablo

Torroija també amb la mort mentre estava en guàrdia i custòdia policial a Girona. Com les persones pendents de judicis indiscriminats, com les persones que aguanten les vexacions gratuïtes del policia de torn... I com tantes persones pateixen, han patit o patiran —per desgràcia— aquest sistema que protegeix zelosament la tortura, el rapte, l'insult, la mentida, la violació, l'assassinat... Quan qui ho perpetra forma part de l'entramat del sistema i la víctima és un suposat enemic d'aquest.

No cal buscar posicions purament polítiques en els seus actes denigrants, ja que com sabem són d'insult fàcil i violència àvida, i també en aquests casos l'estat els sobreprotegeix; potser per collar ben fort a la ciutadania o simplement per seguir amb la tradició. Estem fartes de la injustícia, estem fartes de la presumpció de veracitat, estem fartes d'una Fiscalia que sempre posa la mà al

foc per ells i mai es crema, estem fartes de corporativisme i de les seves conxorxes, estem fartes de la impunitat policial!

Tot allò esmenat abans queda en un crit al cel si només es dit per uns pocs i no s'assumeix com a problemàtica social i estructural. I no només ho denuncia aquest periòdic santsec, també altres col·lectius com Rereguarda en moviment, OjoConTuOjo, Stop bales de goma o Alerta solidària. O institucions —poc sospitoses de ser antisistema— com el Comité pels Drets Humans de la UE o Amnistia internacional que en els seus

últims informes denuncien la tortura, violació, detencions il·legals i vexacions que l'Estat espanyol i la complicitat catalana segueixen perpetrant al segle XXI.

El darrer mes de juny han trascendit dos casos de violència policial; Bertran Cazorla, periodista col·laborador de *La Directa* i del Grup Ramon Barnils; i l'actuació per "inspecció rutinària" a quatre bars d'ambient gai del barri del Raval la matinada de la festa en commemoració del Dia de l'Alliberament Gai (LGTBQI), entre d'altres.

En els darrers mesos, juntament amb l'escalada de les desigualtats socials, s'ha incrementat la violència i la repressió policial. Ara més que mai, el poder necessita la seva mà dreta mercenària, els professionals de la tortura, contenta i entretinguda, caçant els suposats dolents.

ALTAVEU ★ Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

Portem un nou món als nostres cors

Acció Llibertària de Sants

Som un grup anarquista de caràcter públic, amb una projecció de treball local, que aspira a construir un moviment polític propi de caràcter anticapitalista i antiautoritari, sent per a nosaltres sinònims d'anarquista o llibertari. La nostra lluita s'encamina amb la voluntat de la transformació social sobre la base dels principis anarquistes, entenent-nos no com a referent polític únic, sinó com a part d'un ampli ventall de possibilitats i formes d'actuar.

Com anarquistes, sempre hem tingut la necessitat de difondre els nostres pensaments i la manera com entenem la societat, perquè sabem que si volem transformar-la necessitem ser un ampli sector de la societat i que sense autoformació estem condemnades a cometre sempre

els mateixos errors. Sabem que són temps estranys i difícils per a molta gent; també sabem aquest moment són una oportunitat per replantejar-se la visió del món i tenir ganes d'influenciar en un canvi de model.

S'ha estès força entre molta gent la crítica als bancs i als polítics, per nosaltres aquests no són més que una extensió de l'estat i el capitalisme, alguns dels pilars fonamentals de la societat de dominació en què vivim, que pensem que és prioritari destruir, juntament amb el patriarcat i l'autoritarisme per avançar cap a una societat més lliure.

Estem fartes de delegar en gent que no coneixem de res i amb qui no tenim cap tipus de contacte ni comunicació les decisions que afecten la nostra vida i el nostre entorn; i és per aquests motius que creiem en l'horitzontalitat per prendre les decisions conjuntament des del respecte i el consens, per això emprem

l'acció directa quan ens veiem davant d'un conflicte; no volem demanar a ningú altre que ens tregui les castanyes del foc, sinó fer-ho entre les persones afectades i amb les nostres pròpies eines.

No volem un món en què la mercaderia, i la propietat siguin més importants que les necessitats vitals de les persones o la cura del medi natural en el qual vivim i compartim amb la resta d'éssers del planeta. Front a aquesta lògica, apostem per un model econòmic basat en l'autogestió dels recursos i la producció de les necessitats, en la màxima "cadascú segons les seves possibilitats i a cadascú segons les seves necessitats".

Es per aquests motius que des d'Acció Llibertària de Sants hem engegat una campanya per exposar com nosaltres entenem l'anarquisme, per apropar a la gent una altra opció política dintre del ventall de formes d'oposició a

l'actual sistema. Hem estat redecorant el barri amb la coneguda frase d'en Durruti "portem un nou món als nostres cors" i hem imprès dos cartells: el primer, amb aquesta frase, que tracta de resumir la nostra posició davant l'estat actual. Ens neguem a resignar-nos, sabem que un altre mode de vida és possible i que entre totes podem no només imaginar-lo, sinó també dur-lo a la pràctica. Al segon cartell hem tractat d'exposar mínimament les nostres tàctiques aspiracions, és a dir, una societat sense estat, jerarquies, capitalisme o qualsevol altra forma d'explotació. Les nostres formes d'enfrontar-s'hi: l'acció directa, l'autoorganització, l'organització de la societat mitjançant l'assemblearisme i l'autogestió.

Tenim la necessitat d'alimentar projectes i experiències col·lectives que ens permetin experimentar sobre com portar a la pràctica l'anarquia, al mateix temps que

constituïm infraestructures i experiències que ens fan créixer políticament com a individus i col·lectius, seguint la mateixa filosofia que amb la resta d'estratègies, fet per i de cara a nosaltres mateixes. Per últim i no per això menys important, organitzar la defensa i l'atac derivat de l'autoorganització i les experiències d'autogestió. Necessitem teixir xarxes solidàries, practicar el suport mutu i la solidaritat amb totes les lletres. Ja sigui per potenciar les lluites que duem a terme, com per aguantar la repressió que comporta la lluita: portar a la pràctica el "si toquen a una, ens toquen a totes".

Esperem trobar-nos aviat en el camí i que a poc a poc, pas a pas, ens fem fortes i ens tornem a sentir amb la capacitat d'ensorrar allò que ens condemna a la misèria.

acciollibertariasants.wordpress.com

MICRO OBERT

La indústria educativa

Mercè Esteban, Sants/ Vila de Gràcia

La petita estudiant em diu que no; que no pot ser que hi hagi 3 esdrúixoles i 2 planes al text amb el que estudia les síl·labes tòniques i la seva accentuació. La fitxa li marquen 3 ratlles per a cada categoria i no pot deixar d'omplir els espais que marca l'exercici. En Marc estudia l'aparell digestiu i em demana si us plau que no li preguntis què vol dir "mitjançant" quan m'explica què és l'aparell digestiu ("l'aparell digestiu és el procés mitjançant el qual es trituren els aliments per poder-ne extreure els nutrients"). S'enrabia quan afirmo que malgrat saber vocalitzar una frase, no sap què hi diu.

I amb exemples ompliria pàgines, exemples que mostren l'estil educatiu dels infants. Una educació heretada de la Revolució Industrial que de revolucionària en té poc i que d'industrial ho té tot.

L'escola com a producció de treballadors que compleixen ordres és el fonament d'un procés educatiu que fabrica projectes de persones adultes buides d'autonomia i plenes d'ordres.

Aquesta producció de futurs treballadors que troben l'èxit en la submissió i el fracàs en l'autonomia, està dominada pel capital. I és que els diversos governs han entès l'educació com una indústria de treballadors, una institució que s'ha d'encarregar d'extreure i incentivar la força productiva necessària dels alumnes (entesos com a futurs treballadors) per mantenir el sistema econòmic i financer de l'estat, en detriment de la consolidació de persones crítiques.

Aquest model educatiu no incentiva a construir persones amb oficis, sinó oficis sense persones; modela mestres, economistes, científics i arquitectes que entren dins d'un perfil acrític i moldejable a les necessitats que imposa el mercat laboral.

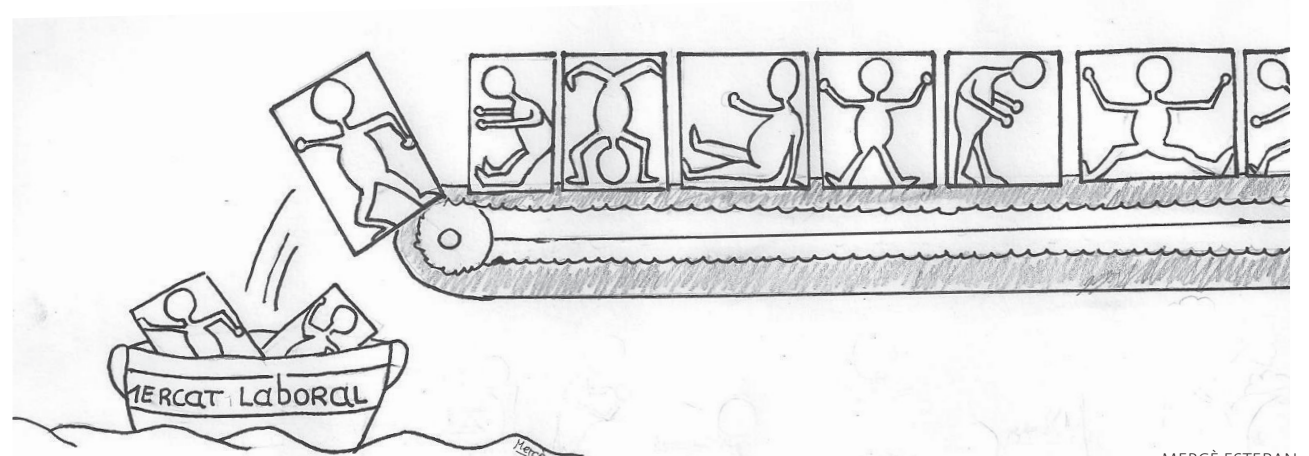
Però resulta que actualment el sistema productiu està en crisi, i la quantitat de mercaderia que produeix la indústria de l'educació no té cabuda al mercat laboral. Els alumnes creats com a peces quadrades i sense vida, no poden trencar amb la idea de feina submissa com a supervivència, perquè mentre l'escola treballava per millorar el rendiment de la persona,

s'oblidava de vetllar per a incentivar persones capaces de pensar i analitzar per elles mateixes.

Ara, de grans, aquests productes de la indústria educativa busquen exemples històrics que donin la certesa de que es pot viure d'altres maneres, i no els troben perquè no els ho van explicar; intenten regir-se des de l'autogestió, però va desaparèixer ja d'infants quan els

renyaven per pintar un conill de color vermell i els marcaven com i quan havien de fer què.

Sovint, l'escola ha fet créixer amb la necessitat de rebre ordres per actuar, i amb el càstig si s'actuava sense elles i ara, quan la creativitat, la col·lectivitat i l'autogestió es bàsica, la incapacitat de desprendre's del paper de submis porta al fracàs i enfonsa buscant feines que no es troben.

MERCÈ ESTEBAN

Els pensionistes s'organitzen per reclamar a l'INSS

Continua la campanya per la revalorització de les pensions

Israel Saeta Pérez, Sants

Com ja comentàvem a la passada edició de LA BURXA, les persones pensionistes de Sants han engegat una campanya per a instar a les persones afectades a reclamar, mitjançant una demanda judicial a l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS), l'import de la revalorització de les pensions corresponent al període comprès entre gener i novembre de 2012; revalorització que es va veure suspesa per decisió del executiu espanyol el desembre de l'any passat, vulnerant la legalitat ordinària vigent.

Però la campanya per la reclamació de la revalorització de les pensions a Sants no ha fet més que començar. Després de l'entrega col·lectiva del dia 22 de maig a l'oficina de l'INSS del carrer Numància, les persones pensionistes, amb suport de les assemblees 15M de Sants i les Corts, el Col·lectiu Ronda i algunes Aules Obertes del districte, han continuat reunint-se per a seguir organitzant la difusió i l'estensió de la campanya.

Atès que, tal i com s'esperava, l'INSS va desestimar totes les reclamacions presentades, es va organitzar una segona quedada el dia 17 de juny, aquesta vegada al registre dels Jutjats del Social, a la ronda Sant Pere, per a presentar una demanda contra l'INSS, un cop

esgotada la via administrativa de reclamació.

El mateix 17 de juny va tenir lloc el primer judici a Catalunya per la revalorització de les pensions, al que també va assistir el col·lectiu de pensionistes de Sants. Malgrat els intents de l'advocat de l'INSS de suspendre el judici per l'existència d'un procés similar al Tribunal Constitucional —que pot trigar entre 3 i 6 anys a emetre veredictes, amb el

conseqüent perjudici als pensionistes—, al final el judici es va celebrar i va quedar vist per a sentència, que s'espera que arribi d'aquí a menys d'un mes. Cal notar que, dies abans, tribunals socials de Galícia i Euskadi van emetre dues sentències favorables als pensionistes.

Mentre s'espera la sentència, l'assemblea de pensionistes de Sants ha continuat fent difusió de la campanya amb taules informatives al

carrer cada dimarts i dijous a la tarda, i el 26 de juny es va organitzar una segona entrega col·lectiva. Tantmateix, tenen la intenció de treballar per estendre la campanya a altres barris de Barcelona. Les assemblees tenen lloc cada dilluns a les 19h al Centre Social de Sants (Olzinelles, 30), on també es poden trobar fulls informatius i de reclamació.

salvemlespensions.wordpress.com

Assemblea del col·lectiu "Salvem les pensions" al Centre Social de Sants.

JES ORQUARDI

Donar veu a la memòria històrica

Teatre com a exercici de memòria

Ivet Eroles, La Bordeta

Fa 10 anys que l'Institut Lluís Vives va crear el projecte Donar veu a la Memòria Històrica, en què alumnes de 1r d'ESO dramatitzen textos de nois i noies de la mateixa edat que han passat o passen situacions de conflicte. Enguany s'han basat en els bombardejos de la Guerra Civil Espanyola per a commemorar el 75è aniversari.

L'obra *La pèrdua de la innocència* es va presentar el 10 de juliol per a familiars i veïnat. "Al llarg dels 40 minuts d'obra hi va haver una forta emoció continguda que va alliberar-se amb els aplaudiments finals cap a la gran tasca feta pels actors i actrius" expliquen els professors Joan Sanromà i Elisenda Cartaña, que han adaptat l'obra i muntat els esquetxos teatrals respectivament. També

L'obra està basada en textos originals de nenes i nenes que van patir la Guerra Civil Espanyola i narracions i poemes d'aquells que, havent sobreviscut, van publicar les seves reflexions. FOTO: IES LLUÍS VIVES

es va presentar el dia 12 per als alumnes de l'escola, envoltats d'un silenci "punxant".

"Treballar aquests temes des del teatre presenta un gran ventall de possibilitats, ja que a part d'aprendre expressió oral i comprensió de textos, permet un aprofundiment en la coneixença i expressió de les emocions i els sentiments, però el que més destaca és abordar l'empatia" comenten els professors, que expliquen que l'experiència ha estat molt positiva tant per els professors com per l'alumnat, ja que aquests han comprès l'oportunitat de poder ser "la veu" d'aquelles persones i entendre el significat de la recuperació de la memòria històrica.

L'alumnat s'ha implicat activament en l'obra i estudiants d'altres cursos de la ESO han pogut fer de tècnics de so, maquiladors, tramoistes i dissenyadors del cartell.

De cara al setembre s'està intentant acordar noves representacions amb coordinació amb el Memorial Democràtic de Barcelona. També amb el nou curs, l'alumnat de 1r de la ESO donarà forma a un nou projecte que promet ser tant exitós com aquest.

La reforma de les pensions

Irene Escorihuela Blasco, Sants

S'acostuma a dir que les pensions són una eina de solidaritat intergeneracional, per mitjà de les quals hi ha un traspass de riquesa entre les persones treballadores i les jubilades del moment. Gaudir d'una pensió, si bé minsa si la comparem amb l'entorn europeu, és un dret que permet que la classe treballadora envelleixi de forma digna i gaudeixi de temps lliure els últims anys de la vida, després d'haver hagut de treballar durant dècades. És un petit permís del frenètic ritme del capitalisme que dona a aquelles persones ja no aptes pel sistema productiu. No obstant, l'augment de l'esperança de vida —calculat de manera errònia, segons exposa Vicenç Navarro— fa que alguns dels últims anys encara siguin aprofitables per treballar, i això de descansar no sembla gens bé a patrons i grans empresaris. Així, han format un Comitè d'Experts —experts en el món privat, és clar— per fer un estudi que, sens dubte, escombra cap a casa. Com no podia ser d'altra manera, aquestes personalitats del món de les asseguradores i de la banca —a més del representant de CCOO— han arribat a la conclusió que el sistema públic de pensions deixarà de ser sostenible i

que per tant més val anar precaritzant-lo fins que sigui més convenient fer-se un pla de pensions privat. Així, s'augmentarà fins els 70 anys l'edat de jubilació i es tindrà en compte tota la vida laboral a l'hora de fer el càlcul de la quantia —que restarà inferior, per suposat. Pel que fa a les

"La Troika i la Comissió Europea tenen les pensions en el punt de mira"

pensionistes d'ara, també veuran minvat el seu poder adquisitiu, ja que es proposa deixar de revaloritzar les pensions segons l'IPC —com ja es va fer el novembre de 2012, espurna per impulsar la campanya a Sants— i incloure al seu lloc un complex sistema de càlcul en funció de la situació econòmica. L'equivocació en aquesta mena de previsions ha estat recurrent, especialment en els darrers anys de crisi, i és extremadament complicat predir el panorama a dècades vista. Són aquestes maneres de justificar una política pública tan important com la que sosté la qualitat de vida de la nostra gent gran? Però és que el Comitè d'Experts no actua tot sol: la Troika i especialment la Comissió Europea tenen les pensions

en el punt de mira. Vist des de fora tot plegat semblaria força ridícul: s'està revisant si el 2027 el sistema encara seria viable, i en funció d'això es vol començar a fer "reformes". Tot plegat, no oblidem, per poder acabar tornant el deute impagable a les entitats financeres ja ben fardades, aquestes sí, de diners públics.

Aquesta "retallada de les pensions", però, no és sinó una política contra-cíclica que no faria més que contraure encara més l'economia, ja que disminuiria la capacitat de compra i consum de la gent gran. En l'actualitat l'Estat espanyol dedica l'equivalent a un 10% del PIB al sistema públic de pensions. El 2030, la mateixa Comissió Europea xifra en un 10,6% el cost. És això un percentatge desmesurat? Al contrari, les xifres parlen per sí soles: la mitjana europea és de l'11,3%. Llavors, per què tant escàndol? Més que tractar d'entendre aquest complicat sistema-baixa-pensions, és important veure el perquè de la seva absurditat i els interessos que hi ha al darrere. En primer lloc, com ja s'ha esmentat, la forma de calcular l'esperança de vida és errònia i l'augment d'aquest indicador no significa que ara visquem 10 anys més que abans, sinó que s'ha disminuït la mortalitat infantil. D'altra banda, la diferència d'anys de vida entre classes socials és força important, essent la classe treballadora la que surt més mal parada d'aquesta comparativa. Cal dir, també, que són precisament les classes populars les que tenen feines més dures i precàries, i per tant les que més perjudicades sortiran de l'augment de l'edat de jubilació.

D'altra banda, la suposada invia-

bilitat obvia l'augment de productivitat de les treballadores: encara que en disminueixi la quantitat el 2027, previsiblement la seva aportació al PIB serà major i, en conseqüència, també ho serà la seva aportació al fons de pensions. D'altra banda, la paraula viabilitat, a més de difícil de pronunciar, és difícil de justificar. Per què un sistema públic de pensions ha d'autofinçar-se? Evidentment, la situació idònia seria aquesta. Tantmateix, en una època de crisi com l'actual en què l'atur ha augmentat de forma exponencial, és lògic que el

"El sistema de pensions dedica un 10% del PIB, front l'11,3% de mitjana europea"

sistema perdi aportacions. Si això no es vol solventar de manera temporal mitjançant l'augment de les cotitzacions de les persones que sí que treballen —ja que, de nou, estem en xifres molt inferiors a les de la resta europea—, treure el topall màxim de cotització, estimular el treball ni fer esforços per controlar el treball en negre, la solució passaria per finançar-les via pressupostos generals de l'estat. Els fons públics, que financen bancs que han fet fallida, l'Església Catòlica o altres partides de dubtosa conveniència social, podrien perfectament destinar una part a ajudar a pagar les pensions de les persones treballadores. Perquè la dignitat de la gent gran bé s'ho val.

Segon aniversari

Can Batlló celebra dos anys d'autogestió veïnal a la Bordeta

Gemma Parera

Durant tota la setmana es van fer diverses activitats, inaugurades per un original i emotiu pregó el dimarts 11 de juny, com ara xerrades, teatre, concerts, cercavila, dinar i diferents espectacles.

Fa dos anys, l'11 de juny de 2011, més de 2.000 persones van entrar al polígon de Can Batlló i van ocupar, amb l'acord de l'ajuntament aconseguit després d'anys de pressió veïnal, la nau industrial del Bloc Onze. Des d'aleshores s'ha rehabilitat aquest espai que acull una biblioteca social, l'auditori, un espai de trobada amb servei de bar, un rocòdrom i un laboratori d'audiovisuals.

La biblioteca popular Josep Pons

Can Batlló acull la biblioteca popular Josep Pons, la biblioteca autogestionada més gran de Catalunya, que forma part de la Xarxa de Biblioteques Socials. Segons Dani Martínez, membre de la Plataforma Can Batlló és del barri, "des del primer dia que es va entrar, la gent va començar a portar llibres i revistes. Hi ha entre un i dos préstecs diaris i es compta amb la col·laboració de 25 persones voluntàries que l'obren cada setmana, matí i tarda".

Tots aquests projectes es basen en l'autogestió, l'horitzontalitat, la implicació i el suport mutu, i han fet de Can Batlló un espai de trobada, de coneixement, d'oci, de lluita i de relacions intergeneracionals.

Ferran Aguiló, també membre de la plataforma, fa una valoració d'aquests dos anys: "hem passat d'una fase reivindicativa a una fase

constructiva, que ha generat més resultats que les expectatives que teníem. Amb la gent del barri hem estat capaços de transformar això i arribarem molt lluny".

Can Batlló no s'atura. El passat 23 de març el veïnat va començar a enderrocar el mur de la plaça de la Pelleria per obrir el Bloc Onze al barri, i poder acollir els primers horts urbans de Can Batlló. A més, la plataforma continua pressionant a l'ajuntament per aconseguir més naus i nous espais. El nucli de la lluita és ara la nau central, perquè no vagi a parar a patrimoni privat i continuï sent un patrimoni utilitzat pel veïnat.

Sorteig d'habitatges protegits

El 7 de juny es va fer el sorteig dels habitatges protegits que construirà Sogeur, la cooperativa veïnal de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB). En total es construiran 34 habitatges, set dels quals, però, es donen a l'Ajuntament de Barcelona en concepte de pagament per permuta del sòl on s'edificarà. Aquests set són de lloguer i la resta, que s'han sortejat entre els 129 sol·licitants, són de compra.

D'altra banda, s'està treballant en molts projectes per part de la Plataforma Can Batlló és pel barri, com un centre d'economia social i cooperativa, i una cooperativa d'habitatge en cessió d'ús. En aquesta, com explica Ferran Aguiló, "les persones que hi van a viure són usuàries de l'espai i la propietat és de la cooperativa, pel que no tens dret a vendre ni a especular. Així trenquem el paradigma de la bombolla immobiliària. Volem que l'habitatge sigui un dret i, per tant, un bé públic, construït en sòl públic i gestionat per cooperatives".

La petició fiscal era de 7 anys de presó

Absolen els cinc vaguistes de les Corts acusats per actes delictius durant el piquet del 29M

Lliure absolució per als vaguistes processats en el judici celebrat el passat 14 de juny. Els joves de les Corts estaven acusats de realitzar actes delictius durant el transcurs del piquet del barri del dia de la vaga general convocada el 29 de març de 2012.

Laura, Sants-Les Corts

El judici va comptar amb el suport de més de 200 persones convocades a la concentració a l'exterior dels jutjats de la Ciutat de la Justícia i la seva reivindicació s'ha fet realitat. Després d'evidenciar-se les contradiccions i les incoherències de l'acusació basada en els testimonis dels Mossos d'Esquadra — els quals van reconèixer que van basar la identificació en aspectes estètics i que es van equivocar amb la identificació a través de la roba d'una de les acusades— han absolt els vaguistes.

Manifestació de solidaritat

Feia pocs dies, el 5 de juny, els companys del Clot s'enfrontaven a la mateixa situació i a les mateixes peticions fiscals (7 anys de presó), acusats de delictes contra la seguretat vial, desordres públics i danys per moure contenidors. Tres dies abans del judici es va realitzar una manifestació pel barri del Clot que va aplegar a desenes de manifestants sota el lema "Ni 7, ni 1, ni 1/2,

ni cap!", que ha presentat la campanya contra els judicis pels imputats.

Un dels acusats només va respondre a preguntes de la defensa i va negar-se a contestar a la fiscalia i a les acusacions particulars. Va argumentar la seva decisió dient que la fiscalia demana altes penes de presó als vaguistes i, en canvi, banquers i corruptes reben tractes de favor. A continuació va parlar un altre dels imputats. Finalment, el darrer imputat no va intervenir i es va declarar en rebel·lia vers el tribunal, a qui considera part d'un engranatge que, entre d'altres coses, dona cobertura a la privatització de l'educació i la sanitat.

L'acusació requeria, com el judici als companys de les Corts, en la identificació per via telefònica i a través d'aspectes estètics.

La defensa va demanar l'absolució dels tres vaguistes emprant múltiples arguments. En primer lloc, que no es pot condemnar ningú amb un únic testimoni, testimoni que, a més, no era gens clar i que havia realitzat les identificacions per via telefònica. En segon lloc, va insistir en el context dels fets: un dia de vaga general, en què l'alteració de la normalitat no pot ser tractada de la mateixa mane-

ra que qualsevol altre dia. També va criticar la desproporcionalitat entre les acusacions i les peticions de presó. Per acabar, també va condemnar la utilització del dret penal de l'enemic, que es basa a condemnar la gent per qui és (en aquest cas, vaguistes que formaven part d'un piquet de barri) i no per allò que ha fet.

Encausades a Sants

Respecte als companys i les companyes imputades pels fets del dia 29M al barri de Sants (acusats del piquet del barri del matí i d'alguns dels incidents en el transcurs de la manifestació de la tarda, iniciada a Jardinetes de Gràcia), les acusacions recauen en diferents processos. Hi ha hagut alguns casos pels quals han estat ja absolts o arxivats i d'altres que segueixen en el procés d'instrucció pertinent i a l'espera de la possible petició fiscal.

Suport, solidaritat i lluita són consignes unànimes llençades des de totes els i les acusades cap a la resta de la gent que vulgui acollir-les; consignes, que ara i sempre, són imprescindibles per seguir endavant en aquell llarg i digne camí cap a la llibertat.

Els cinc vaguistes encausats seuen al banc dels acusats durant el judici.

ALBERT GARCIA

Recta final del Segon Seminari d'Estudis Feministes

Mirar el barri amb perspectiva de gènere

Elba Mansilla, Sants

De la mà del col·lectiu Punt 6, un grup de 18 persones va participar de la tercera sessió del seminari dedicada a l'urbanisme crític. La sessió va combinar una primera part teòrica amb una passejada pels carrers de Sants i Hostafrancs.

Al llarg de gairebé 3 hores, la sociòloga Blanca Valdivia i l'arquitecta Marta Fonseca van explicar com l'urbanisme funcionalista hegemònic concep la ciutat com un espai orientat fonamentalment a l'economia productiva, on cada barri desenvolupa una funció determinada, i on es dona poca importància a la vida i les necessitats quotidianes de les persones que habiten la ciutat.

Aquest model de ciutat es construeix a escala del "ciudadà mitjà": un home de mitjana edat, sense problemes de mobilitats ni càrregues familiars, i amb vehicle propi.

En segon lloc, les participants a l'activitat van poder aportar la seva experiència, valorant aspectes positius i negatius d'alguns espais de

"L'urbanisme funcionalista hegemònic està pensat per un ciudadà estàndard: home de mitjana edat, sense dificultats de mobilitat ni càrregues familiars"

Sants, com per exemple, la prioritat que es dona al trànsit de vehicles respecte als vianants en la ubicació dels semàfors en els accessos a Can Batlló, o la transformació de la plaça Òsca, en què s'ha privatitzat l'ús de l'espai mitjançant la proliferació de terrasses i el foment de l'oci consumista.

En el transcurs de la passejada es van observar i comentar diferents localitzacions. Del parc de l'Espanya Industrial, per exemple, es valorà que les pistes de bàsquet, frontó i petanca, utilitzades majoritàriament per homes, ocupen el centre del parc, mentre que els espais utilitzats per les dones i els infants més petits s'ubiquen en la part més perifèrica del recinte. I a la plaça de la Farga, una zona que concentra un gran nombre d'equipament educatiu i esportiu, es va apreciar com el trànsit de persones és prioritari, gràcies al nivell únic de paviment, la limitació de velocitat i la bona accessibilitat al parc des de qualsevol punt de la plaça.

La passejada del 25 de juny fou la tercera activitat d'un seminari que començà el 24 de maig. Aquesta iniciativa ha comptat amb el recolzament econòmic de 48 persones que han col·laborat econòmicament amb el projecte mitjançant la plataforma Verkami. La darrera sessió del Seminari d'Estudis Feministes serà el proper 20 de juliol, amb el taller d'autodefensa i apoderament "El cazador cazado" a càrrec de l'activista i artista multidisciplinària sevillana Alicia Murillo.

PER MOLTS ANYS!!!

JES ORQUADI. FOTOS CEDIDES PER CAN BATLLÓ

Els afectats se senten enganyats pels serveis socials de la ciutat

L'enderrocament de l'edifici de Constitució, 67 aixeca polseguera

4 persones s'han quedat al carrer després de la demolició de la casa que habitaven al número 67 del carrer Constitució. Tenien dret a quedar-s'hi fins a l'inici d'una nova fase de les obres de Can Batlló, però l'empresa municipal Bagursa ha derruït l'edifici al·legant estat ruïnós, tot i que un informe dels bombers ho contradia.

Ivet Eroles, la Bordeta

Can Batlló va prenent forma i un dels canvis més visibles en els últims mesos ha estat l'enderrocament dels habitatges del costat de la plaça de la Pelleria, on ja hi està creixent un hort comunitari. Però aquestes no han estat les úniques obres que han afectat al recinte, ja que també s'han tirat naus del carrer Parcerisses i edificis del carrer Constitució —al costat de la continuació del carrer Toledo. En un futur, en l'espai que deixaran les vivendes del carrer Constitució s'hi construiran els edificis protegits de la Cooperativa d'Habitatge de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), a càrrec de Sogeur.

Mateix calendari per a totes les cases

En les cases del carrer Constitució hi habiten persones que tenen dret a indemnització o reallotjament, o ambdues coses, tal com es va negociar l'any 2006 amb l'ajuntament. Per tant, no es poden iniciar els enderrocaments fins que aquestes persones no obtinguin la reubicació o la indemnització. Al mateix carrer Constitució hi ha cases ocupades que, tot i no tenir aquests drets, segueixen el mateix calendari que les cases amb drets de propietat. Tanmateix, el passat 22 de juny es va enderrocar la casa de Constitució, 67, ocupada per 4 persones que van haver de ser ateses pels serveis socials de Barcelona per mediació del Centre Social de Sants, encara que després no es van complir els mínims pactats.

Està previst que la fase per començar a enderrocar les cases veïnes del núm. 67 comenci cap a l'octubre o el novembre d'aquest any. Per tant, l'edifici de Constitució, 67 hauria d'haver seguit el mateix calendari que les seves cases veïnes, ja que hi habitaven 4 persones, que encara que no tinguessin drets, sí que tenien el reconeixement de poder-s'hi quedar. Al principi no es tenia constància de què es tractés d'un habitatge fix, però fa mig any es va confirmar.

Bagursa tira pel dret

Durant les obres de continuació del carrer Toledo es va enderrocar mitja casa del núm. 65 i és quan Bagursa, l'empresa municipal que es dedica a la gestió urbanística de Barcelona i que va ser l'encarregada dels desnonaments de la Colònia Castells al barri de les Corts, va dir que s'havien de tirar a terra els números 65 i 67 al·legant "estat ruïnós". Davant d'aquests fets, el veïnat es va organitzar i es va aconseguir posposar l'enderroc previst pel 19 de juny. Entre d'altres coses es va demanar un informe d'avaluació de l'estat de la casa als bombers, tot i que Bagursa va contestar que no necessitava un informe tècnic de "ningú altre".

En l'informe dels bombers es pot llegir: "Es fa una inspecció a la finca núm. 67, per constatar que no ha patit cap afectació per l'enderroc de la primera". L'informe continua explicant que s'ha parlat amb el districte, que els fa saber que les obres per acabar d'enderrocar la finca núm. 65 no es posposarien fins

"Les cases ocupades segueixen el mateix calendari que la resta d'edificis"

més enllà del dimarts 25 i exposa que es "parla amb els estadants de la finca núm. 67, se'ls informa de la situació i se'ls insta a sortir de la finca en el moment de l'enderroc de la finca del costat, ja que no podem

estar segurs que afecti a aquesta segona finca". Finalment, en l'apartat d'observacions es demana als Serveis Tècnics del Districte que instin a l'empresa que realitza enderroc que finalitzi les feines a la finca del carrer Constitució, 65 i, que un cop realitzades, avaluin l'afectació de la finca del núm. 67. Tot i així, el dia 22 es van enderrocar les finques 65 i 67.

Lali Daví, membre del col·lectiu d'arquitectes LaCol, es qüestiona "fins a quin punt Bagursa tenia la voluntat de mantenir l'edifici 67, perquè al final han tirat pel dret, en lloc de fer-ho amb cura". A més, adverteix que pot haver-hi un efecte dominó, ja que tal com estan construïts aquests edificis es poden anar caient un darrere l'altre, i el problema és que sembla que "Bagursa no tingui cap intenció de donar solucions".

Els serveis socials incompleixen el pacte

Amb la mediació del Centre Social de Sants es va aconseguir que els Serveis Socials es comprometessin a oferir 3 nits d'hotel a les persones afectades i a buscar una solució a la seva situació, com un pis de lloguer de 200 euros mensuals. Però això es va traduir a una nit de pensió i una cita al Servei d'Inserció Social, on els van comunicar que de moment s'haurien de quedar al carrer amb l'opció de poder accedir a un alberg d'acollida de persones sense sostre. Després de dormir al carrer dues nits, almenys dues de les quatre persones afectades, Mohamed Lamtarki i Hassan Azahaf, han pogut aconse-

guir una plaça provisional al Centre d'Acolliment Residencial Zona Franca. "Mentides, et diuen que aniràs a un hotel 3 dies, que després t'ajudaran amb una casa social de 200 eu-

"S'està pensant en donar forma a un projecte que pugui donar resposta a fets com els que s'han viscut recentment"

ros, al final ni casa ni res" comenta indignat Mohamed Lamtarki. Està per veure si finalment podran optar a la casa de lloguer social, tot i que per la seva condició d'homes solters sense cap persona a càrrega ho tenen difícil. Els afectats porten uns 20 anys vivint a Catalunya i van començar a sentir els efectes de la crisi a partir del 2007, en declaracions a LA BURXA han reconegut que no van arribar mai a pensar que es podrien trobar en una situació així. De moment tenen més cites amb el Servei d'Inserció Social, però no hi confien.

"L'ajuntament s'ha portat malament, ens va dir una cosa que després no s'ha complert" explica Jordi Falcó, membre del Centre Social de Sants i de Can Batlló, "estem empenyats, és una situació molt desagradable". Falcó agrega que aquesta era l'alternativa amb la que ells havien estat treballant, però saben que no és la única i que potser tampoc la més bona.

Cap a noves vies

Fonts de les cases ocupades del carrer Constitució, 71 i 75 consideren que els fets han posat de manifest que "no estem preparades per donar solucions ràpides i efectives davant de situacions com aquesta". Apunten que aquesta circumstància pot servir de pretext per començar a tractar aquestes qüestions i donar una resposta col·lectiva i des dels moviments socials que vagi més enllà de les vies que ofereixen els serveis públics institucionals i que segueixi l'estela de l'autogestió. Per això s'està pensant en donar forma a un projecte que pugui donar resposta a fets com els que s'han viscut recentment, sobretot tenint present la vivència i l'opinió de les persones afectades.

Totes les fonts coincideixen en que és un tema complex i que és difícil marcar els límits de la responsabilitat individual i col·lectiva, tal com remarca Mònica Ferrer, del Bloc 11 de Can Batlló, "la problemàtica amb la que ens vam trobar és que no sabíem com ficar-nos-hi, perquè fins a quin punt Can Batlló és pot fer responsable o no de la situació d'aquesta gent?". A la Plataforma de Can Batlló es va començar a tractar l'assumpte i de tot plegat es generen diversos interrogants, com "fins a quin punt pots donar una resposta que solucioni un cas quan en realitat pots ser desfavorable en altres casos", comenta Lali Daví.

Tal com s'ha desenvolupat el ritme dels esdeveniments, sorgeix la inquietud de no aparcar el debat que s'ha pogut despertar per poder-se anticipar de cara a situacions futures d'una forma col·lectiva.

Enderrocament del n° 67 del carrer Constitució

El Comitè Europeu denuncia tortures a l'Estat espanyol i Catalunya

El Comitè Europeu per a la Prevenció de la Tortura (CPT) del Consell d'Europa, va publicar el 30 d'abril un informe en què denuncia casos de maltractaments, tortures i vexacions a persones detingudes i internes per part de les forces i cossos de seguretat de l'Estat (FCSE).

Pau Fabregat • Il·lustració: Enric Adell

L'

informe del Comitè Europeu
Deu membres del Comitè van visitar l'Estat espanyol entre el 31 de maig i el 15 de juny de 2011. Durant la seva visita, van recórrer una desena de presons, dues CIE, 6 comissaries de la Policia Nacional, tres de la Guàrdia Civil i cinc dels Mossos d'Esquadra.

A l'informe es recullen casos de maltractaments i tortures en centres de detenció, així com el mal estat d'alguns d'aquests centres. També s'esmenten irregularitats en investigacions de tortures i es remarca la manca de voluntat per part de les autoritats per corregir errors ja detectats en visites anteriors.

Durant la seva visita a diferents comissaries, la delegació va rebre "al·legats creïbles i consistents de maltractaments" de deu de les 11 persones entrevistades que havien estat incomunicades en operacions dutes a terme per la Guàrdia Civil, segons l'informe. Diferents tècniques d'intimidació i tortura van ser aplicades als detinguts, "puntades i cops amb porres al cap i al cos" o la pràctica coneguda com "la bossa" (posar una bossa de plàstic al cap provocant sensació d'asfíxia) van ser també reportades per alguns dels entrevistats.

Hi va haver casos en els quals "es va embenar els ulls i es va encaputxar a les persones detingudes" amb la finalitat, segons l'informe, d'evitar que els detinguts poguessin identificar els agents responsables.

El Comitè Europeu recull que Beatriz Etxebarria va ser violada amb un pal als calabossos de la Guàrdia Civil després d'una batuda en Bizkaia en 2011. Aquesta situació no agafa per sorpresa al CPT, que durant dues dècades ha cridat l'atenció a les autoritats espanyoles

sobre els maltractaments duts a terme en dependències de la Guàrdia Civil.

Menció especial als Mossos d'Esquadra i a la presó Model

La Model de Barcelona és la presó de tot l'Estat que més crítiques ha suscitat per part dels delegats, els quals sostenen que al centre penitenciari del carrer Entença no han millorat les condicions des de la seva anterior visita a 2007, "les cel·les estaven brutes, en un estat lamentable i infestades d'escarabats", afirmen.

La presó segueix patint greus problemes de superpoblació, ja que el centre allotja 1.850 reclusos quan la seva capacitat oficial és de 1.100, havent-hi fins a sis interns "atapeïts" en cel·les de 10m². La delegació també va rebre denúncies de presos per maltractaments físics per part d'alguns funcionaris.

"L'informe del Comitè Europeu recull casos de maltractaments i tortures, així com el mal estat d'alguns centres"

Segons l'informe, els delegats es van veure sorpresos per les persistents denúncies contra els Mossos d'Esquadra, afirmant que consideren "lamentable que després de nombroses visites a Catalunya la delegació continuï rebent moltes acusacions de suposats maltractaments". En l'informe s'esmenten les actuacions de la Brigada Mòbil durant el desallotjament policial de la plaça Catalunya, la nul·la identificació dels agents en l'uniforme i l'ús incontrolat de projectils de foam i bales de goma.

Plou sobre mullat

Aquestes denúncies arriben als pocs dies de conèixer un nou cas d'agressions a la comissaria dels Mossos de Ciutat Vella, on la matinada del dissabte 15 de juny el

AL GROC

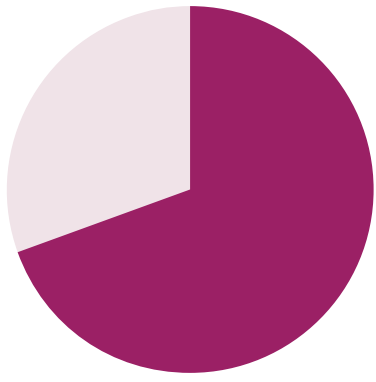
AL VERD

AL BLAU

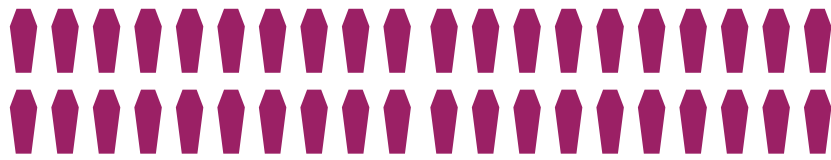

591
denúncies fetes després
de mobilitzacions socials

Del total de denúncies (851) recollides per la Coordinadora per la Prevenció i Denúncia de la Tortura.

64
morts sota la custòdia
de forces de seguretat de l'Estat

Són vuit més
de les reconegudes el 2011.

42
en presons

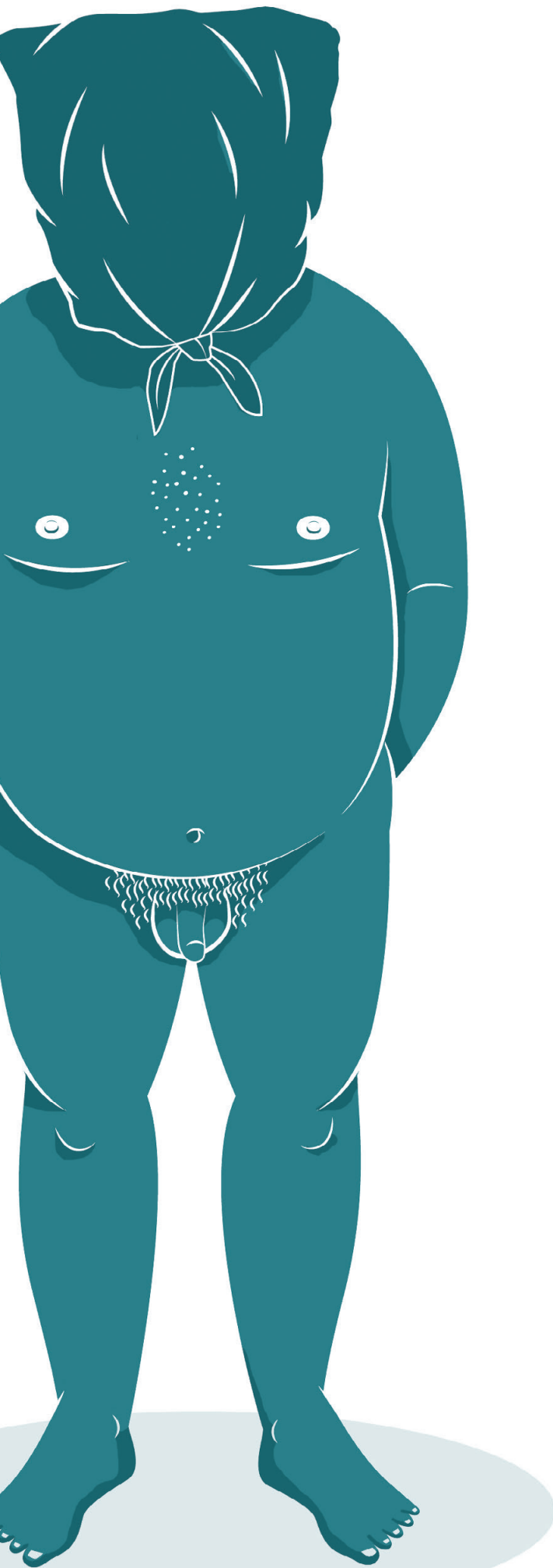

7 en dependències de la Policia Nacional

5 en dependències dels Mossos d'Esquadra

Font: Dades oficials 2012

A LA MODEL

ENRIC ADELL

periodista Bertran Cazorla va denunciar pallisses per part del cos policial de la Generalitat.

L'informe del CPT aterra quan mesos enrere va sortir a la llum l'indult, per segona vegada, de quatre mossos condemnats per tortures, indults que "fan trontollar els principis d'un estat de dret democràtic" segons la Coordinadora per la Prevenció i Denúncia de la Tortura (CPDT).

Els dies 3 i 4 de maig es van convocar a Barcelona una sèrie de mobilitzacions amb motiu de la celebració del judici pel motí a la presó de Quatre Camins, el 30 d'abril de 2004, on diversos funcionaris van infligir brutals tortures als presos amotinats. Una de les activitats va ser la presentació de l'informe de 2012 La tortura a l'Estat espanyol, elaborat per la CPDT. En l'informe es destaca l'augment de denúncies per maltractaments i tortures en els últims dos anys, que ha passat de 540 denúncies el 2010 als 851 a 2012.

Jorge del Cura, portaveu de la CPDT, denuncia la manca de voluntat política per posar fre a la tortura

Jorge del Cura, portaveu de la CPDT, denuncia la manca de determinació en la lluita contra la tortura per part de l'Estat: "Després de 20 anys i 12 visites a l'Estat espanyol, informe rere informe, el CPT ha constatat la manca de voluntat política per posar fre a la tortura", afirma. Pel que fa a les eines de què disposa l'Estat per lluitar contra la tortura, explica que "el 2010 l'Estat es va dotar del Mecanisme Nacional de Prevenció de la Tortura (MNPT) però en els tres anys d'existència i més de 300 visites a centres de detenció, no ha 'trobat' ni un sol cas concret de tortures i maltractaments".

Aquesta situació contrasta amb el fet que el CPT en una visita de 15 dies, constati i denunciï l'existència de desenes de casos en què les al·legacions de tortura i maltractaments són coherents amb els relats dels detinguts i presos.

Panoràmica

ELS CIES

Una delegació institucional visita el CIE de la Zona Franca

U

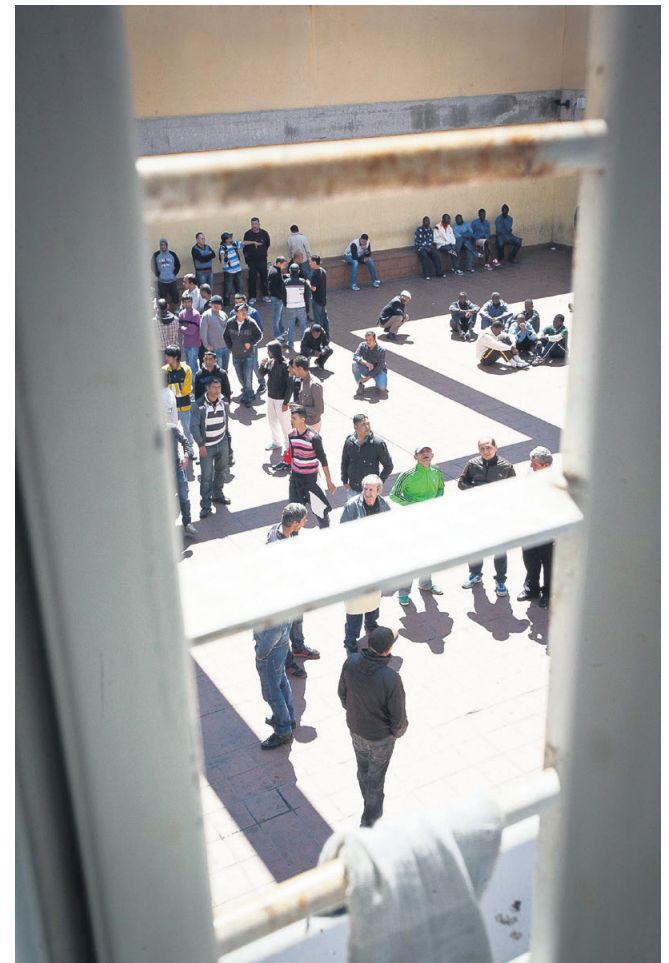
Marc Rude

na comitiva formada per Alba Cuevas (SOS Racisme), Josep Sagarra (Moviment per la Pau); les diputades Isabel Vallet (CUP) i Pere Aragonès (ERC) i l'europarlamentària Carme Romero (PSOE) va poder testimoniar la inhumanitat de les condicions en què, ara mateix, uns 120 reclusos malviuen el centre. Paral·lelament, els jutges encarregats del seu control legal feien pública una resolució, aprovada divendres, en què s'adopten mesures destinades a facilitar l'entrada de les ONG al CIE i a donar una cobertura legal real als interns.

Víctimes de la "fortalesa europea"

Les institucions europees, a instàncies de la campanya *Open Acces Now* – promoguda per la xarxa internacional Migreurop i traslladada aquí per SOS Racisme –, han empès el govern espanyol a mostrar què amaga rere el vel d'opacitat que cobreix els CIE, presons per a migrants que esquitxen el mapa d'Europa de rèpliques postmodernes del *lager*; espais d'exclusió on els Drets Humans perden la vigència.

La xarxa europea Migreurop té com a objectiu "donar a conèixer la vulneració de Drets Humans que pateixen persones estrangeres que, per manca de documentació, veuen restringides les seves llibertats i els seus drets". Amb la campanya *Open Acces Now to detention centers for migrants* s'han coordinat una sèrie de visites institucionals als CIE del continent, amb la presència de membres del Parlament Europeu.

Interns al CIE de la Zona Franca

ALBERT GARCIA

Tancar els CIE

L'escepticisme de Carme Romero en la seva postura de defensa –a llarg termini- la clausura dels CIE o només la pretensió d'"humanitzar-los" és fomentat. Durant el govern de Zapatero, els dispositius estatals d'exclusió i expulsió contra les persones migrants es van endurir. L'estada màxima permesa als CIE va passar de 40 a 60 dies; a més, el PSOE va ser l'únic membre del bloc socialdemòcrata del Parlament Europeu en votar a favor, el 2009, de l'anomenada "Directiva de la Vergonya", legislació comunitària basada en la criminalització de la persona migrant: frontera, batuda, reclusió, deportació. Romero va mostrar-se partidària d'una "reforma profunda" i un "canvi d'enfocament" destinats a acabar amb unes "condicions injustes i inhumanes".

Els altres grups, en canvi, van mostrar-se partidaris de clausurar els CIE el més aviat possible. "Mentrestant hem de seguir treballant, però l'objectiu és el tancament", comentava Alba Cuevas. Per SOS Racisme, els CIE són "la mostra més flagrant de racisme institucional a la nostra ciutat, a l'Estat espanyol i a tot Europa". Sylvianne Dahan, responsable de la secretaria de Dona i Drets Civils de la FAVB, ho deia clar: "es tracta de persones que no han fet res contra la seguretat de la població, no són un perill"; la diputada Isabel Vallet (CUP) hi afegia "el control dels fluxos migratoris no ha de resoldre's amb mitjans coercitius, doncs es tracta d'un problema estructural i de pobresa".

L'Audiència condemna a sis carcellers per maltractes a Quatre Camins

Concentració en suport amb els amotinats de Quatre Camins

ALBERT GARCIA

Laura, Sants-Les Corts

El passat dos de juny es va conèixer la sentència de l'Audiència Provincial sobre el judici contra nou carcellers acusats de torturar i vexar als presos que varen protagonitzar el moti de 4 Camins. Després d'un judici de gairebé dues setmanes, on es van citar diversos personatges que varen protagonitzar o van estar vinculats amb els fets desenvolupats (carcellers, metges, càrrecs representatius de les institucions penitenciàries), el subdirector mèdic de la presó, Xavier Martínez Redondo, va ser condemnat a tres anys i mig de presó per set delictes d'atemptat a la integritat moral. Cinc carcellers més van ser condemnats a penes entre els quatre i el dotze mesos pel mateix delictes, mentre que els altres tres acusats van ser absolts.

Cal destacar que la sentència dona per provats els maltractaments als presos, als quals se'ls va colpejar, insultar i escopir en el trajecte entre les cel·les i el departament d'ingressos -on també van ser torturats. Tot i això, el tribunal va decidir no condemnar-los per tortures -com demanaven les acusacions i, inicialment, la mateixa fiscalia-, sinó per atemptat contra la integritat moral, amb penes sensiblement inferiors. Segons la sentència, aquest canvi es deu a que el maltractament no va ser "sistemàtic", sinó que "l'atac a la integritat física dels interns es va produir de forma quasi espontània". Quelcom difícil de creure un cop llegit el llistat d'agressions que la pròpia sentència admet com a "provats".

Cal clarificar que anys enrere va haver-hi un judici cap als protagonistes del moti. La resolució d'aquest es va tancar amb la condemna de 14 d'ells a més de 200 anys de presó i 3 d'ells van ser absolts. Molts dels presos han su-

mat 19 anys més a les seves condemes, convertint-se la seva situació penitenciària en una cadena perpetua encoberta per aquest sistema.

L'any 2004, 28 presos van denunciar tortures al Jutjat Instrucor n°3 de Granollers, que va obrir

"Un moti és exercir la legítima defensa per paraitzar la violència directa de l'Estat"

un procediment per esclarir tot el que va passar a l'amotinament. A partir d'aquestes denúncies es va obrir un altre procediment que va imputar als carcellers per delictes de tortura.

El judici es va dur a terme distribuït en onze jornades -fins el 5 de juny- en les quals van declarar els 9 acusats i els 116 testimonis. L'accés al públic va estat molt limi-

tat (de 10 a 12 cadires), fet que ha provocat que la premsa no pugés ser-hi present.

José Solís, un dels ex-presos que va protagonitzar el moti, esclareix alguns termes i conceptes que han estat presents durant el desenvolupament de la campanya davant del macrojudici. Per Solís, la importància de poder dur a terme la campanya recau principalment en la visualització de la realitat que pateixen les persones dins de les presons. És un pas més per fer una crida davant la situació repressiva.

Durant la campanya duta a terme arrel del judici, s'ha parlat de forma recurrent del concepte d'autodefensa. Les paraules del José Solís reflecteixen la visió des de la qual s'enfoca i la importància atribuïda: "Un moti és un acte totalment espontani quan el pres, en un carreró sense sortida per les agressions continuades i sistemàtiques dels carcellers, ha de defensar la seva vida i exercir la legítima defensa per paraitzar la violència

directa de l'estat. Aquesta violència es executada pel funcionariat que exerceix de braç armat de l'estat, torturant i assassinant amb total impunitat des de les corporatives sindicals d'UGT, CC.OO i CATA-CIAC. Les persones preses tenen la legitimitat i raons suficients per autodefensar-se de la impunitat dels carcellers que els hi és atorgada pels poders de l'estat (legislatiu, executiu i judicial). No ens trobaríem avui dia en el context polític de 9 carcellers acusats de tortures i tota la tecnocràcia de la direcció general cancel·laria citats a testificar, si els companys presos no haguessin exercit l'autodefensa. Ha portat més conseqüències l'acció d'autodefensa que milers de denúncies a les institucions".

Aquest cas no consta com a fet aïllat, les tortures i vexacions dins les presons són actes sistemàtics que tenen presència contínua en les vides de les persones preses; tenint en compte que la presó ja és una pròpia tortura.

la Ciutat Invisible
Cooperativa Autogestionària
COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...
LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...
RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...
www.laciutatinvisible.coop
C/ RIEGO 35 BAIKOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Pizzeria Ristorante
Putxinel·lis
Oferta migdia:
qualsevol pizza a 7 euros
Carrer de Salou, 23. 08014 - <M> L1-L5 Plaça de Sants
936112485 - 675446161
Horari: de 13.30 a 16 hores i de 20.30 a 24 hores
Dilluns tancat
www.restaurantpubdells.com

CASTELLERS de SANTS
NOMÉS HI FALTES TU!
f /borinots
@borinots
<http://www.borinots.cat>
20 ANIVERSARI

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaumecompte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marça Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

RACÓ HISTÒRIC

Lliçons de la història

Agus Giralt, Barcelona

La història és cíclica". Aquesta és una afirmació que de ben segur heu escoltat moltes vegades. Però abans de seguir parlant del tema comparteixo amb vosaltres una imatge que ens van suggerir un professor a la facultat. "La història no és cíclica, és espiral". És cert que hi ha dinàmiques i situacions que es repeteixen, però els contextos són diferents i les coses tampoc canvien soles, cal la nostra acció, que és el motor que mou la història.

Quina és la utilitat de la història? Per contra de l'opinió d'alguns dels gestors de les nostres vides, que redueixen la seva utilitat a guanyar el formatget groc del trivial, la història hauria de servir per obtenir lliçons del passat, de les dones i homes que

ens han precedit al planeta i de les seves estratègies de subsistència. No només per no repetir els errors, com diu un dels altres molts tòpics històrics, també per ser capaços de copiar els encerts.

Que actualment s'està desmuntant l'estat del benestar ja no ho dubta ningú. Només queda el dubte de si aquestes polítiques s'estan aplicant amb l'excusa de la crisi o si per contra la crisi ha sigut la gran estratègia per imposar-nos a tots un estat neoliberal.

Però com deia la història hauria de servir per donar-nos lliçons. A principis del segle XX obreres i obrers de barris com els nostres van ser capaços d'organitzar-se per lluitar pels seus drets en vagues tan importants com la de la Canadenca, una victòria dels treballadors gràcies a la solidaritat de classe, que

Menjador de la Lleialtat Santsenca

ARXIU HISTÒRIC

l'any 1919 va aconseguir paralitzar la ciutat de Barcelona. Una vaga que aconseguiria la jornada de 8 hores i que es tancaria, per cert, a Les Are-

nes amb una gran assemblea amb més de 20.000 treballadors. Tota una ironia que la plaça sigui avui un temple al treball precari.

I com porten temps recuperant els companys de La Ciutat Invisible, al nostre barri també van ser molts els que van treballar per crear alternatives justes i equitatives de treballar i de redistribuir les riqueses, les cooperatives de consum i de treball. Ja el 1873 existia al barri la Unió Obrera de Sans, que arribaria tenir 1.200 associats i que funcionaria com a forn de pa i botiga d'oli i de vi. Una pionera en obrir un camí que seguirien molts altres cooperatistes: la Lleialtat Santsenca (1891), La Formiga Obrera (1895), La Nova Obrera (1897), La Redemptora (1897), El Model del Xegle XX (1901) o L'Empar Obrer (1905), entre moltes d'altres.

Estar clar que haurem de tenir molt presents els exemples d'organització, de creació d'alternatives i de lluita dels que, abans que nosaltres, van patir el capitalisme.

BURXANT ELS BYTES

Doodle o com decidir la data d'un sopar

Bernat Costa, Sevilla

Ara que entrem en l'estiu, s'acaba el curs i s'apropen també sopars de comiat d'alumnes, trobades d'ex-alumnes, sopars de feina... presupo que us heu trobat en més d'una ocasió enmig del merder de trobar una data que li vagi bé a tothom. O un lloc que agradi a totes les persones.

Doncs bé, avui volia parlar-vos de www.doodle.com, una eina per fer votacions online. El funcionament es molt senzill. Cal indicar les dates possibles o llocs

a escollir i s'envia a una direcció d'una plana web a les persones implicades. Elles, podran votar la seva opció preferida i així poder saber en quines dates pot assistir més gent o quin és el lloc preferit per a sopar.

Doodle no requereix que la gent es registri i això facilita que la gent amb menys coneixements d'informàtica puguin votar i participar en aquesta enquesta casolana.

També pot ser una bona eina, per decidir a quin carrer de les futures festes de Sants es visita cada dia i per decidir a quin concert anem. Ens veiem per festes.

Doodle®
easy scheduling

FOGONS DE TEMPORADA

Peixos i tradicions

Núria May Masnou

Fa uns dies em va caure a les mans un llibre menut, casi de la mida d'un fulletó, que portava per títol *Història i teoria del suquet*, l'autoria del qual és d'en Jaume Fàbrega. No vull parlar-vos de la qualitat de la informació continguda que, en conjunt, podria ser discutible. Sinó de la curiositat i reflexió que em varen despertar certes consideracions.

Primera. En alguns casos la tradició popular ha acabat anomenant certes elaboracions segons la denominació del recipient en que són cuinades, en són propers els casos que ho exemplifiquen – la cassola de tros, la paella, l'escudella, la caldereta, etc. –, és en altres casos que el nom de la recepta ens ve donada per alguna de les característiques de la mateixa o en referència a alguns dels seus ingredients – suquet, fideus rossejats, olla barrejada, allipebre, niu, etc.-.

Segona. La cuina dels pescadors s'ha caracteritzat sempre per ser una cuina d'aprofitament. A partir de l'herència d'aquella cuina sana, saborosa i antisèptica dels pagesos i les mestresses de casa, els pescadors varen aprendre a utilitzar la cassola, o l'olla, i hi cuinaven el que

Suquet de pescadors

- 600g de peix net
- 150ml d'oli d'oliva verge
- 300g de patates
- 1 cabeça d'all
- Sal, un pessic de pebre negre i un de canyella

Posar a la cassola de terrissa tot l'oli i els alls pelats. Un cop daurats els alls afegir un pessic de pebre i un de canyella i cobrir-ho amb uns 150ml d'aigua. Quan el líquid bull s'hi tiren les patates i es sala al gust. Quan faltin pocs minuts perquè la patata sigui tova afegir-hi el peix escatat i trossejat. Ha de quedar sucós però espès. La vella manera de menjar-s'ho era col·locant uns trossos de peix, patata i suc damunt una llesca de pa de pagès gruixuda. La variant moderna inclou un sofregit amb tomàquet: ralleu el tomàquet i afegiu-lo un cop daurat l'all, deixeu que cogui durant uns 5 minuts abans d'afegir-hi l'aigua. També podeu acabar el plat amb un allioli negat o una picada. En ambdós casos el resultat és sublim. Lleueu-vos en els dits!

tenien més a l'abast, o sigui, peix i aigua de mar. Un allioli negat per acabar la cocció i en temporada, tomàquet o patates, oferia una menja de pobres que avui en dia és buscada als millors restaurants.

Tercera. Als vells llibres o manuscrits, que mencionen antigues receptes cuinades amb peix, hi ha tal nombre d'espècies del mar que no deixa de sorprendre'm el poc coneixement que en tenim avui en dia. Serrans, guiles, salpes, déntol, nero, castanyola, pàmpol, sard, etc. Segurament molts noms us sonaran i altres no els haureu sentit a dir mai. Em pregunto perquè hem deixat de menjar la varietat de peixos que ens regala el mar i ens hem dedicat a sobreexplotar les espècies que avui ens resulten més familiars.

Les tradicions tenen molt a ensenyar-nos i una cuina, com una cultura, no pot ser avantguarda si abans no ha gaudit d'una tradició ferma i rica. Aproveu-vos a la peixateria, demaneu per aquell peix que no heu tastat mai, que us el netegin, passeu pel mercat i compreu dues patates, dos tomàquets i una cabeça d'all, agafeu aquella vella cassola de terrissa de la iaia que ja ningú utilitza i llenceu-vos a cuinar un suquet a la *marineresca*, la vella manera dels pescadors.

Taverna
la burxa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

PARLEM per FER
i
FEM PARLAR

32 pàgines
actualitat + reflexió
+ de 1300 subscriptors
+ de 80 punts de venda

DIRECTA

www.setmanadirecta.info

FO BAR

Cafes # Tes
Bebes # Copes
Amanides # Tapas # Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions # Terrassa

Plaça Osea, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 63 28 # www.fo-bar.com

Comunitats de propietaris:
financem les vostres reformes
fins a 12 mesos

Els nostres pressupostos ajustats inclouen **gratuitament**:

- Aportació d'arquitecte per efectuar ITE en edificis antics
- Obtenció dels permisos d'obra
- Aportació d'arquitecte tècnic per efectuar el projecte d'obra

Façanes davantera i posterior · Patis de llum · Cobertes amb goteres · Bigues amb aluminosi · Baixants de fibrociment · Claraboies de vidre o policarbonat · Canvi de tuberies de gas i aigua · Electricitat i fontaneria general · Pintura Integral

Contacti'ns en el 676331858 de 8 a 22 hores o a gruporehabitar@hotmail.com

ROIG OLLE

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Telf: 93-339-55-57
SANTS

UN TOC D'HUMOR...

AGUS

CINEMA

“He mirat aquesta terra...”

Àngel Bravo Almirall

Gus van Sant és una d'aquelles poques propostes que té el darrer cinema alternatiu americà per captar l'atenció de tots els públics. Aclamat per la moralitzadora *L'indomable Will Hunting* (1997) i venerat per la inquietant *Elephant* (2003), el director recupera el protagonista i el pols de la primera i l'esperit crític de la segona per pintar-nos un clàssic llenç paisatgístic amb el més actual dels pinzells.

Terra Promesa ens endinsa en una petita població rural de Pennsilvània que, ofegada per les conseqüències de la crisi econòmica, rep la visita d'una poderosa empresa energètica amb la intenció d'apoderar-se del gas natural del subsòl. Matt Damon interpreta a Steve Butler, l'ambiciós executiu de la corporació que, conjuntament amb la seva companya laboral encarnada per Frances McDormand, tenen la missió de convèncer la bona gent de la localitat per deixar-se perforar les terres a canvi d'omplir-los les butxaques i, de pas, girar l'esquena al greu factor invasiu i contaminant que poden provocar aquestes activitats sobre l'ecosistema.

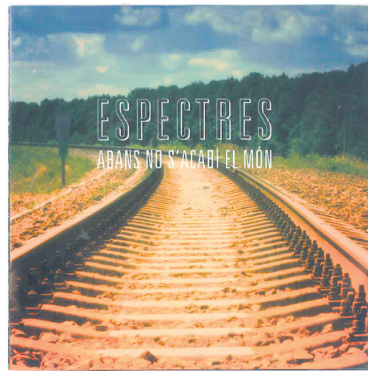
La pel·lícula dicotomitza, potser de manera senzilla i complaent, entre el valor natural i etern de la terra i el valor artificial i efímer del capital, però el resultat del producte és d'una sobrietat inqüestionable. A mesura que Butler “perfora” les consciències dels habitants, en un inici de manera còmoda i exitosa, comencen a “brollar” els qüestionaments mediambientals, iniciats per boca d'un vell professor assembleari carregat de contraarguments, i culminats en el representant d'una organització ecologista, que posa tota mena de traves ideològiques i afectives al protagonista per tal que aquest acabi confrontant-se amb la seva pròpia identitat.

La recepta cinematogràfica per captivar l'espectador és prou coneguda: la temàtica és compromesa, el personatge principal és ambigu, i la trama està dotada de sucosos girs dramàtics. Tot i això, s'ha de destacar l'elegància del discurs i la necessitat i urgència del mateix. Hollywood torna a salvar el planeta però aquest cop tocant de peus a terra i mirant-se al mirall, i és que la pel·lícula burxa com poques sobre l'absència de límits de les grans companyies per vendre al diable les ànimes més desamparades. Sobre aquesta Terra Promesa, doncs, el que es

MÚSICA

Espectres
Abans no s'acabi el món

La Produktiva Records, 2013

David Vázquez i Pau Canela

Espectres, abans Nous Espectres, són un grup de Sants que ja fa temps que deixa petjada amb el seu rock irreverent influenciat per un bon grapat de bandes alternatives d'aquí i d'allà. La seva essència és el rock alternatiu (de barri) i el seu alma mater és l'Albert Sanz, polipeta i a la vegada cantautor habitual dels pocs bars-refugis que donen aire encara a la música en directe. La música dels Espectres et fa moure gràcies a la troballa d'uns bons riffs que venen acompanyats per unes

boniques tornades. Així, cançons com “Secret adolescent” o “Deixem-ho per demà” es converteixen en petits himnes dignes de ser escoltats i seleccionats als recopilatoris de qualsevol festa que es presti. Bon so i bon primer treball oficial d'aquesta enèrgica i no tan jove banda que sap el que costa arribar a tocar en directe i que la gent, i no només els col·legues, t'escoltin. Felicitats, bon viatge i a seguir!

espectres.bandcamp.com
facebook.com/espectresband

TV

Ravalead@,
projecte audiovisual,
jove i crític

Mercè Esteban

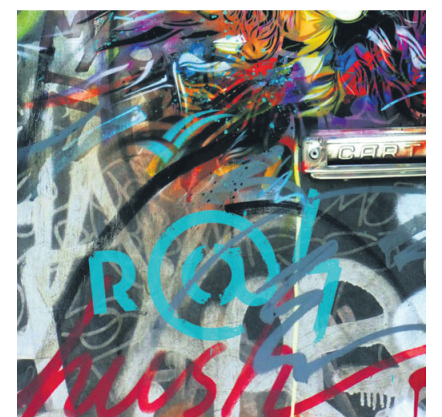
Ravalead@ TV és un projecte de televisió comunitària, jove i ple de vida que neix durant la tardor de l'any passat. Incentivat pel col·lectiu El Parlante està format per joves que viuen o tenen vincles amb el barri del Raval. La seva essència es basa en la diversitat del grup i d'ella se n'extreu la riquesa que caracteritza el projecte.

Des de la seva mirada al barri, trepitjant-lo i vivint-lo en primera persona -i partint de les possibilitats infinites d'expressar-se-, els participants construeixen guions d'històries crítiques i reflexives de la realitat que els envolta; unes històries que prenen la forma de tres vídeos protagonitzats i pensats per ells mateixos que esdevenen eines d'autoreflexió i de sensibilització.

La construcció d'unes relacions més humanes en les que es desmunten evidències imposades fan del grup un exemple de noves formes de vida basades en la consciència, la connexió de comunitats aïllades, la participació en projectes d'acció col·lectiva i la creació de canals informatius vàlids.

La televisió comunitària pretén també, trencar amb el discurs estereotipat i sensacionalista que els grans mitjans de comunicació difonen com si de veritats absolutes es tractés. Així, des de la realitat local i vivencial, es treballa la informació amb la intenció de fer-ne d'ella una eina de canvi social.

El seu grau d'implicació ha sigut tal que no pretenen parar els motors, i el setembre seguiran creant material crític i consolidant el grup.

ravaleadastv.wordpress.com

CINEMA

4F: Ni oblit ni perdó

Equip documental 4F

Aquesta és la història del cas conegut com el 4F. La nit del 4 de febrer de 2006 va acabar amb una càrrega policial al centre de Barcelona. Va ser als voltants d'un antic teatre okupat en el que s'hi estava celebrant una festa. Entre els cops de porra, van començar a caure objectes des del terrat de la casa. Un dels policies, que anava sense casc, va quedar en coma. Les detencions que van venir després són la crònica d'una venjança.

Els joves detinguts són greument torturats i privats de llibertat durant 2 anys, a l'espera d'un judici en el que poc importava qui havia fet què. Poc importava que l'objecte que va ferir el policia hagués estat

tirat des d'un terrat mentre els detinguts estiguessin a peu de carter. O que dos d'ells (la Patricia i l'Alfredo) ni tan sols fossin presents al lloc dels fets. Poc importava si hi havia proves o evidències que exculpessin els acusats. En el judici del cas 4F no s'estaven jutjant individus sinó a tot un col·lectiu. Es tractava d'un enemic genèric construït per la premsa i els polítics en una Barcelona modèlica. S'acabava d'estrenar una ordenança de civisme, que pretenia higienitzar la ciutat: allò que durant la dictadura feixista s'hagués anomenat dissidència política, avui -en democràcia- era rebaixat a la categoria de dissidència estètica. Algú havia de pagar pel delictes del 4F i els joves acusats, ja sigui per la seva aparença o pel seu origen, eren caps de turc perfectes.

Anys després, dos policies són condemnats a inhabilitació i penes de presó de més de 2 anys per haver torturat a un noi negre. La sentència demostra que els agents menteixen i manipulen proves durant el judici. Per tal d'encobrir les tortures, acusen al jove de ser traficant de drogues, però el jutge descobreix el muntatge: el negre és en realitat, fill d'un diplomàtic: l'ambaixador de Trinidad i Tobago a Noruega.

Aquests agents resulten ser els mateixos que havien torturat als joves detinguts aquella nit del 4 de febrer i alguns dels testimonis considerats vàlids durant el judici. El mateix modus operandi en ambdós casos. La única diferència: l'origen social de les víctimes. L'enèsima història d'impunitat policial, acompanyada per bones

dosis de racisme, classisme i la vulneració del dret fonamental de presumpció d'innocència; tot plegat emparat per un sistema judicial hereu del feixisme i uns polítics corruptes obsessionats amb el benefici personal a través de l'explotació de la Marca Barcelona, a costa dels seus ciutadans.

Documental 4F. Ni oblit ni perdó
Any: 2013
País: Catalunya
Gènere: Documental
Direcció: 15mbcnv i Metromunster

Nits poètiques i intercooperatives!

Elba Mansilla

La tercera edició del certamen poètic d'estiu arrencà el dijous 27 de juny amb els recitals d'Eduard Carmona (*Llibre dels errors*, 2009), Blanca-Llum Vidal (*La cabra que hi havia*, 2009) i Xavier Serrat (*Breu Enciclopèdia Universal Il·lustrada*, 2011). Tots tres autors presentaven al públic els treballs que han publicat amb l'editorial mallorquina Xicra edicions.

La cita amb la poesia d'enguany incorpora dues novetats importants: d'una banda, l'organització és el resultat de la col·laboració entre dues cooperatives del barri, La Ciutat Invisible i el Koitton Club. De l'altra, que a banda de la pro-

gramació habitual dels dijous a la fresca, es duran a terme uns itineraris poètics pel barri des del carrer Riego i fins al Koitton Club, on a partir de les 22.30 h els poetes i poetesses acompanyaran el vers amb instrumentació.

Les Nits poètiques són el resultat d'una xarxa de complicitats teixida entre les dues cooperatives del barri esmentades, els poetes David Caño i Carles Rebassa, i l'editorial mallorquina Xicra. La voluntat comuna i l'objectiu de la trobada és generar i promoure activitat al voltant de la poesia, treure-la al carrer per trencar els tòpics i els tabús sobre el seu caràcter elitista d'aquest gènere literari. La cita vol oferir un recorregut pels diferents estils de la poesia contemporània en llengua catala-

na, i en especial, donar visibilitat a les noves veus, les noves poètiques i les propostes més agosarades. Durant quatre dijous consecutius, a més dels participant a la vetllada el 27 de juny, prendran la paraula Maria Cabrera, Dolors Miquel i Irene Tarrés (4 de juliol), Gerard Vilardaga i Primo Gabbiano (11 de juliol) i Francesc Garriga, Pau Gener Galin, Teresa Colom, Núria Martínez-Vernis i Martí Sales (18 de juliol).

Tots els recitals i els itineraris seran gratuïts. Els concerts però tindran un preu solidari de 2€, destinats a cobrir les despeses de desplaçament dels músics i poetes.

	20h a LA CIUTAT INVISIBLE RECITALS (c/ Riego, 35)	22:30h al KOITTON CLUB CONCERTS (c/ Fentosa al carrer Roserod Aus, 9)
Dijous 27 de juny	Eduard Carmona, Blanca-Llum Vidal, Xavier Serrat	Concert a domicili amb Eduard Carmona i amics.
Dijous 4 de juliol	Maria Cabrera, Dolors Miquel, Irene Tarrés.	Enric Casasses i els Telefonken.
Dijous 11 de juliol	Gerard Vilardaga, Primo Gabbiano.	Polinèsia Tinglado poètic del músic Primo Gabbiano i el poeta Gerard Vilardaga. Un territori insular per experimentar amb el sons i la paraula.
Dijous 18 de juliol	Francesc Garriga, Pau Gener Galin, Teresa Colom.	Núria Martínez-Vernis, Martí Sales i amics.

ORGANITZEN: **La Ciutat Invisible** COOPERATIVA AUTOCESIONARIA c/ RIEGO, 35 www.laciutatinvisible.coop **KOITTON CLUB** c/ ROSEROD AUS, 9 www.koittonclub.blogspot.com **COLLABORAN:** **David Caño** **Carles Rebassa** **XICRA** www.xicraedicions.cat

Cartell de les Nits Poètiques

AGENDA JULIOL 2013

Tot juliol (dill-div matí i tarda)

Exposició 'Can Batlló 2011-2013 i nous projectes de gestió comunitària'.
Can Batlló. Biblioteca Popular Josep Pons.

Cada dilluns (17:00)

Teteria solidària antirepressiva.
Ateneu Llibertari de Sants

Cada dilluns (17:00)

Manteniment i tallers d'autosuficiència
CSA Vies

Cada dimarts, dimecres i dijous (19:00)

Kafeta a la fresca
CSA Can Vies

Cada dimarts i dijous (10:00)

Taller de ioga i curs d'alemany
Can Batlló. Bloc Onze

Cada dijous (17:30-21:00)

Distribuidora editorial 'La Malobe'ema'
Ateneu Llibertari de Sants

Dijous 11 juliol (20:00)

Nits poètiques: Recital de Gerard Vilardaga i Primo Gabbiano.
La Ciutat Invisible

Dijous 11 juliol (22:30)

Concert poètic: Polinèsia. Tinglado poètic del músic Primo Gabbiano i el poeta Gerard Vilardaga, un territori insular per experimentar amb el sons i la paraula.
Koitton Club

Dijous 11 Juliol (22:00)

Cinema a la fresca: "LO IMPOSIBLE"
Cotxeres de Sants

Info: Dir. Juan Antonio Bayona. Espanya (2012). Duració: 107 min. Desembre de l'any 2004. Maria, Henry i els seus tres fills petits volen des de Japó a Tailàndia per passar les seves vacances de Nadal descansant a la platja. Un matí, mentre es troben tots a la piscina del complex a la vora del mar, un gran tsunami destrossa l'hotel al mateix temps que gran part de la costa del sud-est asiàtic. Les vides de milions de persones van canviar per sempre. Aquesta és la història d'aquesta família.

Divendres 12 juliol (21:30)

Escenari Obert: vine a tocar el teu instrument o suma't també a ballar!
Can Batlló. Bloc Onze

Dijous 18 de juliol (20:00)

Nits poètiques: Recital de Francesc Garriga, Pau Gener Galin i Teresa Colom.
La Ciutat Invisible

Dijous 18 juliol (22:00)

Cinema a la fresca:
"UNA PISTOLA EN CADA MANO"
Cotxeres de Sants

Info: Dir. Cesc Gay. Espanya (2012). Duració 95 min. Malgrat tenir-ho tot, J. està sota els efectes d'una gran depressió. En canvi, L, que no posseeix més que un gat, viu plàcidament malgrat haver hagut de tornar a casa de la seva mare. S. intenta tornar amb la seva dona dos anys després de la seva ruptura. G. recorre als ansiolítics per intentar comprendre perquè la seva dona té una aventura. P. pretén seduir una companya. Maria i Sara intercanvien els seus marits per tal de descobrir les seves intimitats. L. és un home que crida al seu amant amb el nom del seu gos. Una radiografia de la vida amorosa de vuit homes d'avui.

Dijous 18 juliol (22:30)

Concert: Núria Martínez-Vernis, Martí Sales i amics.
Koitton Club

Divendres 19 de juliol (21:30)

Festa de comiat del Seminari d'Estudis Feministes 2013.
Amb actuació d'Alicia Murillo (3€)
Koitton Club

Dissabte 20 juliol (de 16h a 21h)

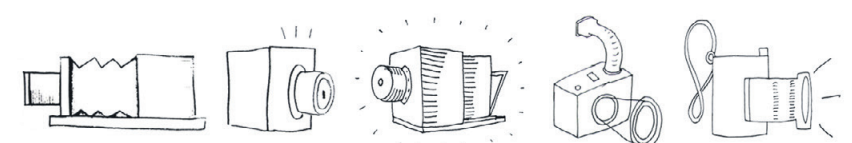
Taller d'autodefensa i apoderament
"El cazador cazado", amb Alicia Murillo.
Aula de la Universitat Invisible (c/Riego, 37)
Intervenció per defensar-se de les agressions masculines al carrer mitjançant exercicis de veu, jocs de situacions, interpretació i molt més.

Dimecres 24 juliol (18:00-24:00)

Nits de jocs de taula
Casal Independentista de Sants

Dissabte 27 juliol (19:00-24:00)

Ballada de swing
Can Batlló. c/11 de Juny

material sensible fotografia

Tallers, cursos, rutes fotogràfiques.
Retrats, reportatges.
Fotografia d'estudi, arquitectura.
Articles artesans, àlbums, emmarcació.
Llibres, material fotogràfic, càmeres, i més...

materialsensiblefotografia@gmail.com
93 667 19 22 c/Riego, 43. 08014 Bcn.

Tens un negoci a Sants?

Anuncia't a La Burxa!

Consulta les tarifes a laburxa.cat
o escriu-nos a laburxa@gmail.com

Estigues al corrent del dia a dia del barri a laburxa.cat i segueix-nos a [facebook](https://www.facebook.com/laburxa), [twitter](https://twitter.com/laburxa) i somsants.net

BLANCA LLOBERA i MARIA TERESA ESCRIG Campanya “Salvem les pensions”

Tots els dilluns a les 7 del vespre, el Centre Social de Sants acull l'assemblea de jubilats i jubilades que estan impulsant la campanya “Salvem les pensions”. Aquesta iniciativa, que a Sants ja ha aconseguit mobilitzar a unes 270 persones, està lluitant per a què s'actualitzi l'IPC a les pensions contributives –per jubilació, incapacitació, viduïtat i orfenesa. La no-revalorització de les pensions va ser una mesura aprovada per Reial Decret el novembre de 2012 i amb caràcter retroactiu que afecta directament més de vuit milions de persones a l'Estat espanyol. Milers de pensionistes han presentat una reclamació formal a l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS). La Blanca Llobera (64) i la Maria Teresa Escrig (69) són dues veïnes de Sants que van presentar-la, junt amb 150 reclamacions més, el passat 22 de maig a la seu de l'INSS del carrer Numància.

Blanca i Teresa després de l'assemblea, els dilluns al Centre Social de Sants

ELBA MANSILLA

Elba Mansilla

Què us ha portat a unir-vos a la campanya?

B.L.L.: Estem indignades amb el que ens estan fent! Que no actualitzin l'IPC de les pensions representa una pèrdua de poder adquisitiu per a la gent gran molt significativa.

M.T.E.: A més, si sumes a aquesta mesura al copagament sanitari, que fins al novembre pagàvem l'euro per recepta, les retallades generalitzades en ajudes a la dependència i que el cost de la vida no fa altra cosa que pujar, les condicions de vida s'estan posant molt difícils.

A Catalunya, la pensió mitjana és de 864,32€. Que no s'apliqui l'actualització de l'IPC del 2,90% representa una retallada de més de 350€ anuals. Quina és la vostra situació?

B.L.L.: Jo estic prejubilada i cobro una pensió que no arriba als 560€ mensuals. Menys mal que visc amb

“Per a moltes famílies, la pensió és l'únic ingrés regular”

“Volem arribar fins al final en la defensa dels nostres drets”

el meu marit, que tenim el pis pagat i que no hem d'ajudar a la nostra filla. Jo no podria tirar endavant si estigués sola: on vas a parar amb aquesta pensió!

M.T.E.: En el meu cas, entre la viduïtat i la jubilació, estic cobrant 925€ de pensió. Visc en un pis de lloguer de renda antiga i contracte indefinit. Tot i això, m'he hagut d'estar de moltes coses, estic vivint completament al dia. Qui ho està passant pitjor són les persones amb càrregues familiar. Per a moltes famílies, la pensió és l'únic ingrés regular: hi ha molts casos en què tots el membres estan a l'atur i no perceben cap altre subsidi.

“Salvem les pensions” denuncia que radere de les anàlisis que consideren que l'envelliment de la població posa en perill la balança del sistema de pensions, s'hi amaguen els interessos privats que defensen un model de gestió privada per part dels bancs i les asseguradores com a única alternativa sòlida per a la jubilació. Què hi dieu?

“Les polítiques que s'estan fent van en contra dels interessos dels i les pobres”

M.T.E.: Nosaltres pensem que les polítiques que s'estan fent —les retallades, els rescats bancaris, la reforma laboral i la congelació de les pensions— s'estan fent en contra dels interessos dels i les pobres. L'única alternativa que tenim és mobilitzar-nos.

B.L.L.: El que hi ha al radere és una mala distribució dels fons i recursos públics.

Segons el president de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya, les pensions d'avis i àvies sustenten unes 400.000 famílies a tot l'estat. A la campanya “Salvem les pensions” ja s'hi han afegit

unes 2000 persones. Què els diríeu, als que encara no s'hi han sumat?

M.T.E.: Encara hi ha un nivell molt alt de desmobilització en la gent de la nostra edat. En els diferents punts d'informació de la campanya que hem fet a plaça de Sants, trobem molta gent que es conforma amb la seva situació. Anímem als pensionistes a què s'hi apuntin ja! La unió fa la força i la nostra lluita és al carrer: que ningú es quedi a casa de braços plegats!

B.L.L.: El paper que estem fent els i les jubilades és prodigiós, s'han invertit els rols: estem donant suport econòmic i humà a les generacions més joves, quan tradicionalment havia estat al contrari. Els i les jubilades hem d'organitzar-nos i lluitar, perquè tenim temps, tenim experiència de lluita i ja no ens poden robar el futur. Amb la campanya volem arribar fins a les últimes conseqüències, perquè estem defensant els nostres drets socials i la nostra dignitat.

salvemlespensions.wordpress.com

la Burxa

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA Can Vies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants. No ens fem responsables dels articles d'opinió. Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Acció Llibertària de Sants, Enric Adell, Àngel Bravo, David Caño, Pol Casas, Bernat Costa, Iveta Eroles, Irene Escorihuela Blasco, Mercè Esteban, Pau Fabregat, Agus Giral, Jes Orquadi, Laura, Elba Mansilla, Núria May Masnou, Víctor Obregón, Gemma Parera, Marc Rude, Israel Saeta Pérez,

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimarts i dijous a les 17.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centrosocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerasants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Favas Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71,1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **Guifisants** – www.guifisants.net | **Jòvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koiton Club** – Rossend Arús, 9 – koitonclub.blogspot.com.es | **L'Escletxa** – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | **PimPam Films** – Valladolid, 25 – www.pimpamfilms.com | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilluire.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL. Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o licenciat.
- No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca> o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Standford, Califòrnia 94305, USA.